

SALM 22

Salm dels divendres sants

Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?

No us arriba el meu crit d'auxili,
la pregària que us adreça el meu clam.

³ Crido de dia, i vós no em responeu,
crido de nit, i no me'n feu cas.

⁴ I això que vós teniu el tron al santuari,
esperança d'Israel.

⁵ En vós confiaven els nostres pares,
hi confiaven i els va alliberar;

⁶ clamaven a vós, i foren deslliurats,
confiaven en vós i no els va defraudar.

⁷ Però jo sóc un cuc, no pas un home,
befa de la gent i menyspreat del poble;

⁸ tots els qui en veuen es riuen de mi,
amb els llavis i amb el cap prenen aires de mofa:

⁹ S'ha adreçat al Senyor; que l'alliberi, doncs;
que el salvi si tant se l'estima.

¹⁰ Però sou vós qui em traguéreu del si de la mare
sou vós qui em confiàreu als seus pits.

¹¹ Acabat de néixer, em van dur a la vostra falda,
sou vós el meu Déu des d'aleshores.

¹² **No us allunyeu, que el perill és a prop,**
i no tinc qui m'ajudi.

¹³ M'envolta una munió de braus,
m'acorrallen uns vedells de Basan;

¹⁴ com lleons que rugeixen i destrossen,
baden la boca contra mi.

¹⁵ **Tot jo m'escolo com l'aigua,**
tinc desarticulats els meus ossos,
el cor, com si fos cera,

se'n fon dins les meves entranyes;
¹⁶ tinc eixut com terrissa el paladar,

la llengua se m'hi encasta,
m'ajaiu a la pols de la mort.

¹⁷ M'envolta una munió de gossos,
em rodeja un estol de malfactors,
m'han traspasat les mans i els peus.

¹⁸ puic comptar tots els meus ossos.

Em miren, em contemplen satisfets,
¹⁹ es reparteixen entre ells els meus vestits,
es juguen als daus la meva roba.

²⁰ Almenys vós, Senyor, no us quedeu lluny;
força meva, cuiteu a defensar-me.

²¹ Allibereu la meva vida de *l'espasa*,
que no mori entre les *grapes del mastí*,

²² Salveu-me de la *gola del lleó*,
gardeu la meva pobra vida
de les *banyes del brau*.

³ Anunciaré als meus germans el vostre nom,
us lloaré enmig del poble reunit:

²⁴ “ **Fidels dels Senyor, lloeu-lo,**
fills de Jacob glorifiqueu-lo,
reverencieu-lo, fills d'Israel.

²⁵ No ha mirat amb repugnància ni menyspreu
el pobre desvalgut;

no l'ha privat de la seva mirada,
i, quan cridava auxili, l'ha escoltat “.

²⁶ El lloaré el dia de la gran assemblea,
davant dels seus fidels oferiré sacrificis.

²⁷ En menjaran els humils fins a saciar-se'n,
lloaran el Senyor els qui el busquen,
i diran: Que no defalleixi el seu cor.

²⁸ **Ho recordaran i es convertiran al Senyor**
tots els països de la terra;
es prosternaran davant seu
gent de totes les nacions.

²⁹ Perquè la reialesa pertany al Senyor,
ell té la sobirania sobre els pobles.

³⁰ Fins les cendres de les tombes l'adoraran,
S'agenollaran davant seu els qui dormen a la pols

³¹ **A ell dedicaré la vida que em dona,**
els meus descendents li seran fidels.

³² Parlaran del Senyor a les generacions futures
anunciaran el seva justícia al **poble que ha de**
néixer, i els diran: *El Senyor ha fet tot això.*

AAAAAAA